

posset, reliqui ita reducuntur. Sit D numerus repraesentandus per formam $\left(\begin{smallmatrix} g, g', g'' \\ h, h', h'' \end{smallmatrix}\right)$, cuius determinans Δ , et cui adiuncta est forma $\left(\begin{smallmatrix} G, G', G'' \\ H, H', H'' \end{smallmatrix}\right) = f$. Tunc huic rursus adiuncta erit $\left(\begin{smallmatrix} \Delta g, \Delta g', \Delta g'' \\ \Delta h, \Delta h', \Delta h'' \end{smallmatrix}\right) = F$, patetque, repraesentationes numeri ΔD per F (quarum inuestigatio a praece. pendet) omnino identicas esse cum repraesentationibus numeri D per formam propositam. — Ceterum quando omnes coëfficientes formae f diuisorem communem μ habent, perspicuum est, omnes coëfficientes formae F diuisibiles esse per $\mu\mu$, quocirca etiam ΔD per $\mu\mu$ diuisibilis esse debet (alioquin nullae repraesentationes darentur); repraesentationesque numeri D per formam propositam coincident cum repraesentationibus numeri $\frac{\Delta D}{\mu\mu}$ per formam quae oritur ex F , diuidendo singulos coëfficientes per $\mu\mu$, cui formae adiuncta erit ea, quae oritur ex f , diuidendo singulos coëfficientes per μ .

Denique obseruamus, hanc problematis primi solutionem in vnico casu, vbi $D = 0$, non esse applicabilem; hic enim omnes formae binariae determinantis D in multitudinem finitam classium non distribuuntur; infra autem hunc casum ex aliis principiis soluemus.

282. Inuestigatio repraesentationum formae binariae datae cuius determinans non $= 0$ *) per

*) Hunc casum per methodum aliquantum diuersam tractandum hoc loco breuitatis causa praeterimus.

ternariam datam pendet ab observationibus sequentibus:

I. Ex quavis repraesentatione propria formae binariae $(p, q, r) = \phi$ determinantis D per ternariam f determinantis Δ deduci possunt integri B, B' tales ut sit $BB \equiv \Delta p, BB' \equiv -\Delta q, B'B' \equiv \Delta r \pmod{D}$, i. e. valor expressionis $\sqrt{\Delta} (p, -q, r) \pmod{D}$. Habeatur repraesentatio propria formae ϕ per f haec $x = at + \epsilon u, x' = a't + \epsilon'u, x'' = a''t + \epsilon''u$, (designantibus $x, x', x''; t, u$ indeterminatas formarum f, ϕ); accipiantur integri $\gamma, \gamma', \gamma''$ ita ut $(a'\epsilon'' - a''\epsilon')\gamma + (a\epsilon'' - a''\epsilon)\gamma' + (a\epsilon' - a'\epsilon)\gamma'' = k$ fiat vel $= +1$ vel $= -1$, transeatque f per substitutionem

$$\begin{aligned} a, \epsilon, \gamma \\ a', \epsilon', \gamma' \\ a'', \epsilon'', \gamma'' \end{aligned}$$

in formam $\begin{pmatrix} a, a', a'' \\ b, b', b'' \end{pmatrix} = g$, cui adiuncta sit $\begin{pmatrix} A, A', A'' \\ B, B', B'' \end{pmatrix} = G$. Tunc manifestum est, fore $a = p, b'' = q, a' = r, A'' = D$, atque Δ determinantem formae g ; unde $BB = p + A'D, BB' = -\Delta q + B'D, B'B' = \Delta r + AD$. — Ita e. g. forma $19tt + 6tu + 41uu$ repraesentatur per $xx + x'x' + x''x''$ ponendo $x = 3t + 5u, x' = 3t - 4u, x'' = t$; unde statuendo $\gamma = -1, \gamma' = 1, \gamma'' = 0$, eruitur $B = -171, B' = 27$, siue valor $(-171, 27)$ expr. $\sqrt{-1} (19, -3, 41) \pmod{770}$.

Hinc iam sequitur, si $\Delta(p, -q, r)$ non sit residuum quadratum ipsius D , ϕ per nullam formam ternariam determinantis Δ proprie repraesentabilem esse posse; in eo itaque casu ubi Δ, D inter se primi sunt, Δ numerus characteristicus formae ϕ esse debebit.

II. Quum $\gamma, \gamma', \gamma''$ infinite multis modis diuersis determinari possint, etiam alii atque alii valores ipsorum B, B' inde prodibunt, qui quem nexum inter se habeant videamus. Ponamus, etiam $\delta, \delta', \delta''$ ita comparatos esse, vt $(\alpha'\epsilon'' - \alpha''\epsilon')\delta + (\alpha''\epsilon - \alpha\epsilon'')\delta' + (\alpha\epsilon' - \alpha'\epsilon)\delta'' = \xi$ fiat vel $= +1$ vel $= -1$, formamque f transire per substitutionem

$$\begin{array}{ccc} \alpha, & \epsilon, & \delta \\ \alpha', & \epsilon', & \delta' \\ \alpha'', & \epsilon'', & \delta'' \end{array}$$

in (a, a', a'') $= g$, cui adiuncta (u, u', u'') $= \mathfrak{G}$. Tunc g, \mathfrak{g} erunt aequiuales, adeoque etiam G et \mathfrak{G} , et per applicationem praeceptorum in artt. 269, 270 traditorum*) inuenitur, si statuatur $(\epsilon'\gamma'' - \epsilon''\gamma')\delta + (\epsilon''\gamma - \epsilon\gamma'')\delta' + (\epsilon\gamma' - \epsilon'\gamma)\delta'' = \zeta$, $(\gamma'\alpha'' - \gamma''\alpha')\delta + (\gamma''\alpha - \gamma\alpha'')\delta' + (\gamma\alpha' - \gamma'\alpha)\delta'' = \eta$, formam \mathfrak{G} transire in G per substitutionem

$$\begin{array}{ccc} k, & o, & o \\ o, & k, & o \\ \zeta, & \eta, & \xi \end{array}$$

*) Eruendo ex transf. formae f in g , transformationem formae g in f ; ex hac atque transf. formae f in g , transf. formae g in g ; denique ex hac, per transpositionem, transf. formae \mathfrak{G} in G .